

Arrest

nr. 297 464 van 22 november 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers verklaren de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 17 mei 2021 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 februari 2023 worden verzoekers beiden gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 11 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van I.O.S. (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart op 21 december 1965 geboren te zijn. U behoort tot de Igbo – etnie. Tot uw dertienjarige leeftijd woont u in de wijk Idumoba, gelegen in uw geboorteregio Umunede, Delta State. Nadien verhuist u naar Onitsha, Anambra State. U verblijft er twee jaar om handel te leren, maar wordt er behandeld als een dier. Op vijftienjarige leeftijd verhuist u naar Lagos waar u opnieuw wordt onderwezen om handel te drijven en bij uw leerkracht inwoont. Na zes jaar verhuist u naar een appartement van een vriend in de X, Olodi Apapa, Lagos. In 1984 opent u uw eigen kledingwinkel op de Balogun Market in Lagos. Met het geld dat u verdient koopt u een eigen huis op de X, Olodi Apapa in Lagos. De inkomsten van uw kledingwinkel spaart u op om handel te drijven tussen Europa en Nigeria. Sinds 1987 of 1988 reist u maandelijks naar Italië. U vraagt hiervoor telkens een multiple reisvisum aan. In 1996 wordt uw tas gestolen wanneer u in Italië bent, inclusief uw paspoort. Op vraag van een vriend besluit u in Italië te blijven. Na twee jaar ontvangt u uw eerste “Permesso di Seggiorno”, een document waarmee u in Italië kan verblijven om te werken. In 1998 worden de eerste stappen gezet richting uw huwelijk met N.P.I.. In 2002 komt uw echtgenote naar Italië. In 2005 wordt jullie huwelijk officieel bezegeld door het accepteren van de bruidsschat. Op 30 november 2007 wordt jullie zoon J.C.I. geboren. Uw “Permesso di Seggiorno” wordt geblokkeerd omwille van de sluiting van de supermarkt waar u werkt. Uw echtgenote en uw zoon ontvangen er wel één daar uw echtgenote handel drijft in Italië. Ook u kan op basis van uw zoon een nieuw document verkrijgen in 2014. Wegens het overlijden van de moeder van uw echtgenote en een bezoek aan uw eigen moeder keert u in 2015 twee keer terug naar Nigeria waarna u telkens terugreist naar Italië. Beide keren verblijft u in een hotel. U vreest immers gekidnapt te worden, omdat u van Biafra bent en voor lange tijd in Europa heeft verbleven. In augustus/september 2018 verhuizen uw echtgenote en zoon naar België, omdat de broer van uw echtgenote, D.I.I., hier woont en ze in Italië geen werk vindt. Daar uw “Permesso di Seggiorno” niet meer verlengd kan worden in Italië, omdat uw zoon er niet meer woont, reist u op 10 mei 2021 naar België. Het overlijden van D.I.I., de broer van uw echtgenote, speelt eveneens een rol in uw beslissing. U wilt de zorg voor uw familie in zijn plaats opnemen. De vrouw van D.I.I. kan het appartement waarin ze verblijft niet meer huren waardoor u en uw gezin op straat staan. Jullie besluiten hierdoor de Belgische instanties op 17 mei 2021 om internationale bescherming te verzoeken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u gedurende het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) van 26 mei 2021 volgende documenten neer: een kopie van uw Nigeriaans paspoort, geldig van 16 december 2017 tot en met 15 december 2022 en uitgereikt door de Nigeriaanse ambassade in Rome, Italië; uw originele verblijfsvergunning “Permesso di Seggiorno”, verkregen als begeleider van een minderjarige, geldig van 18 december 2017 tot en met 02 november 2019; een kopie van uw Italiaanse identiteitskaart, geldig van 26 april 2018 tot 21 december 2028. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 07 februari 2023 legt u volgende documenten voor aan het CGVS: een originele verblijfsvergunning “Allegato Minori Permesso Di Seggiorno” van uw zoon J.C.I., geldig van 01 april 2014 tot 05 maart 2016; een inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands in het Centrum voor Basiseducatie Ligo, d.d. 05 december 2022; Twee bevestigingsbrieven van uw werk bij MSI via Synergie Belgium nv., d.d. 01 februari 2023 en 03 februari 2023; attesten van tewerkstelling via Synergie Belgium nv. 2021 – 2023, inclusief individuele rekening.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de redenen voor uw vertrek uit Nigeria geen verband houden met één van de redenen voor het verkrijgen van internationale bescherming die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaart uw land te hebben verlaten omwille van **economische doeleinden**. U dreef immers handel met Italië. Het was aanvankelijk niet uw intentie om Nigeria definitief te verlaten. Het is pas wanneer uw rugzak werd gestolen in Italië en u daardoor uw documenten verloor dat u besloot om niet meer terug te keren naar Nigeria. Uw echtgenote N.P.I. vloog in 2002 – volgens uw echtgenote in april 2001 - op uw vraag naar Italië om er bij u te verblijven (zie notities van het persoonlijk onderhoud van O.S.I., d.d. 07 februari 2023 (verder: NPO S.), p. 3, 15, 21; zie notities van het persoonlijk onderhoud van N.P.I. (verder: NPO N.P.), p. 4, 14). Ook de reden waarom u de Belgische asielinstanties om internationale bescherming verzoekt, is voornamelijk gestoeld op **economische doeleinden en familiehereniging**. U verklaart

hierover het volgende: "Ik heb geen bescherming nodig, maar ik wil in België blijven met mijn familie. Als ik naar petit chateau ging, was het omdat ik onderdak nodig had. Ik heb nood aan een job en ik wil bij mijn familie blijven. Dat is waarom ik asiel nodig heb." en "Ik wil mij settelen met mijn familie. Ik wil hier in België blijven, omdat ik hier kan werken en als je kan werken kan je een goed leven leiden." (NPO S., p. 21, 25). Uw echtgenote, N.P.I., en uw zoon, J.C.I. verbleven reeds sinds augustus 2018 bij D.I.I., de broer van uw echtgenote. Toen hij overleed, stond uw gezin op straat waardoor u besloot van Italië naar België te komen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen zodat jullie onderdak konden krijgen. U wilde uw rol als vaderfiguur en familieman opnieuw opnemen (NPO S., p. 13 – 14, 20 – 21; NPO Patience, p. 4, 10, 12 – 13, 17). **De motieven die u aanhaalt in de het kader van uw verzoek om internationale bescherming zijn aldus louter persoonlijk en economisch van aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.**

In dezelfde context dient te worden opgemerkt dat u in Italië telkens een verblijfsvergunning "Permesso di Soggiorno" aanvraag. Aanvankelijk verkreeg u deze om te werken in Italië, maar wanneer de supermarkt waar u werkte sloot, verloor u uw verblijfsvergunning. Op basis van de onbeperkte verblijfsvergunning van uw zoon, J.C.I., kon u een nieuwe vergunning krijgen. Niemand van uw gezin heeft er ooit een verzoek om internationale bescherming ingediend (NPO S., p. 3 – 4, 19; NPO N.P., p. 5, 17; zie groene map in administratief dossier). Volgens de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier kan een verblijfsvergunning "Permesso di Soggiorno" worden verkregen op basis van volgende redenen: een ondergeschikte tewerkstelling met een maximum van twee jaar en verlengbaar totdat de buitenlander die of een andere baan behoudt; seizoenarbeid; zelfstandig ondernemerschap; gezinshereniging wanneer men zich bij iemand vervoegt die reeds een verblijfsvergunning heeft; voor studie – of opleidingsdoeleinden (zie blauwe map in administratief dossier). **Deze informatie en de documenten die u voorlegt, staven uw verklaringen nooit een verzoek om internationale bescherming te hebben aangevraagd en louter op basis van uw werk en gezinshereniging een verblijfsvergunning te hebben ontvangen.**

Dat u en uw gezin zich pas vluchteling verklaarden op 17 mei 2021 - na in uw geval reeds vijftientig jaar en in het geval van uw vrouw negentien jaar in Italië te hebben verbleven op basis van economische en familiale gronden - **bevestigt de vaststelling dat er in jullie hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin of de vluchtelingenconventie. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en daarom internationale bescherming inroept, mag immers verwacht worden dat hij zich, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.** Het feit dat jullie pas besloten om op vraag van de vrouw van D.I.I., de overleden broer van uw echtgenote, de Belgische asielinstanties te benaderen nadat uw echtgenote en zoon reeds drie jaar in België verbleven, bekrachtigt deze vaststelling des te meer (NPO S., p. 13 – 14; NPO N.P., p. 10, 13). Een terugkeer naar Nigeria is voor u onmogelijk vanwege uw vrees voor de algemene situatie omtrent de hausa's en de fulani's. U stelt dat u door hen gekidnapd of gedood zult worden. Enerzijds omdat u voor lange tijd in Europa heeft verbleven, anderzijds omdat u afkomstig bent van Delta State en dus tot de Igbo - etnie behoort (NPO S., p. 5 – 6, 22, 24 – 25). Uw echtgenote benoemt deaders hiervan als zijnde Boko Haram of de Herdsmen (NPO N.P., p. 4, 18 – 20). U was nooit betrokken bij de onafhankelijkheidsstrijd van Biafra, ook niet sinds uw komst naar Europa. Noch u noch uw echtgenote kenden ooit problemen met de vervolgingsactoren die jullie opwerpen. Ook familieleden die in Nigeria wonen, ervaarden nooit problemen binnen deze context. Uw echtgenote hoorde slechts via haar zus dat een vrouw haar nonkel was verloren in navolging van een kidnapping door Boko Haram (NPO S., p. 24; NPO N.P., p. 9, 19). **Een verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, net als het verwijzen naar de algemene situatie in Nigeria, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en zowel u als uw echtgenote blijven hier in gebreke.**

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in uw thuisland dient het volgende te worden opgemerkt: Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah

lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen de groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta State of Lagos State (NPO S., p. 5 – 7, 22; NPO N.P., p. 6) actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State (waar u beide stelt geboren te zijn) of Lagos State (wat voor beide uw laatste plaats van verblijf in Nigeria vormt (NPO S., p. 5 – 7, 22; NPO N.P., p. 6) aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overigens keerden zowel u als uw echtgenote meerdere keren terug naar Nigeria zonder daarbij enige problemen te ervaren. Wegens het overlijden van de moeder van uw echtgenote en een bezoek aan uw eigen moeder keerde u in 2015 tweemaal terug naar Nigeria (NPO S., p. 18, 26). Ook uw echtgenote ging driemaal terug naar Nigeria voor 2015: éénmaal om een vriendin te helpen, een tweede keer om jullie zoon J. aan haar moeder te tonen en een derde keer voor het overlijden van haar moeder (NPO N.P., p. 15). De vaststelling dat jullie vrijwillig en op legale wijze terugkeerden naar Nigeria ondergraft uw opgeworpen vrees volledig. Dergelijk gedrag is immers onverzoenbaar voor iemand die meent onmiddellijk het mikpunt te worden van kidnappings, chantage of doding wanneer hij/zij terug voet zet in Nigeria (NPO S., p. 5 – 6, 22, 24 – 25; NPO N.P., p. 4, 18 – 20).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vertrek uit Nigeria geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt en dat u zich evenmin kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Het Nigeriaans paspoort dat u neerlegt staft enerzijds louter uw identiteitsgegevens en bevestigt anderzijds dat u opnieuw de intentie had om – voor een korte periode - naar Nigeria te reizen indien dat nodig zou zijn. Dit is, zoals supra omschreven, volstrekt tegenstrijdig met de vrees die u ervan weerhoudt om terug te keren naar Nigeria (NPO S., p. 19). Verder legt u uw originele verblijfsvergunning "Permesso di Seggiorno", verkregen als begeleider van een minderjarige, neer in combinatie met de originele verblijfsvergunning "Allegato Minori Permesso Di Seggiorno" van uw zoon J.C.I.. Deze documenten bevestigen de vaststelling dat u slechts om economische en familiale doeleinden in Italië verbleef. Tenslotte legt u een kopie van uw Italiaanse identiteitskaart, een inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands in het Centrum voor Basiseducatie Ligo, twee bevestigingsbrieven van uw werk bij MSI via Synergie Belgium en attesten van tewerkstelling via Synergie, inclusief individuele rekening, neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw educatieve en professionele carrière, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van I.N.P. (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart op 12 maart 1972 geboren te zijn in Umunede, Delta State. U behoort tot de Ikaibo – etnie. Sinds uw geboorte woont u steeds in het familiehuis in de X in de wijk Olodi Apapa te Lagos. Uw broer D.I.I. huurt een groter, moderner huis in dezelfde wijk waar u af en toe verblijft. In 1996 of 1997 reist uw huidige echtgenoot, O.S.I., naar Italië en besluit daar te blijven nadat zijn geld wordt gestolen. In 1998 verlooft u zich met uw huidige echtgenoot. Hij vraagt u om hem te vervoegen in Italië waarna u in april 2001 Nigeria verlaat. Op 30 november 2007 wordt uw zoon J.C.I. geboren. U krijgt een Permesso di Seggiorno, maar vindt geen werk in Italië. In 2008 komt u voor het eerst met uw zoon J. op bezoek bij uw broer D.I. en zijn familie. U bent jaloers op de zelfstandigheid van de vrouwen in zijn familie en besluit bij de gemeente hier in België na te vragen welke stappen u dient te ondernemen om hier te kunnen werken. Eén van de voorwaarden is dat u een ongelimiteerde Permesso di Seggiorno dient te hebben in plaats van één die slechts geldig is voor vier jaar. Na een maand keert u terug naar Italië. Nadat u in 2015 uw broer voor een tweede keer bezoekt, keert u opnieuw terug naar Italië. Tot en met dat jaar keert u drie keer terug naar Nigeria: één keer om een vriendin te helpen na haar operatie, een tweede keer om uw zoon J. tonen aan uw moeder, een derde keer voor het overlijden van uw moeder. U ontvangt uw ongelimiteerde Permesso di Seggiorno en verhuist in augustus 2018 definitief naar België. O.S. blijft in Italië wonen. Zijn Permesso di Seggiorno wordt niet verlengd, omdat zijn zoon J. niet meer in Italië verblijft. Uw broer D.I. overlijdt en u kan niet in het huis van de vrouw van uw broer blijven wonen. U licht O.S. hierover in waarna hij in mei 2021 naar België komt om de situatie te bekijken. U kan enerzijds niet terugkeren naar Nigeria vanwege Boko Haram en de Herdsman die mensen kidnappen en vermoorden, maar heeft anderzijds geen onderdak noch in België noch in Italië. Op 27 mei 2021 verzoekt u de Belgische instanties om deze redenen om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u gedurende het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) op 04 juni 2021 volgende documenten neer: een kopie van een werkaanbieding van A.C.C. Dienstencheques B.V.B.A.: Domestic Services, d.d. 14 mei 2019; een kopie van het overlijdensattest van uw broer D.I.I., d.d. 23 februari 2021; een kopie van uw Nigeriaans paspoort uitgereikt door de Nigeriaanse ambassade in Rome, Italië, en geldig van 26 oktober 2015 tot en met 25 oktober 2020; een kopie van een tweede Nigeriaans paspoort, geldig van 22 juni 2000 tot en met 21 juni 2005; een kopie van uw ongelimiteerde Permesso di Seggiorno; een kopie van de Permesso di Seggiorno van uw zoon J.C.I., geldig tot 18 mei 2011; een onleesbare kopie van een Permesso di Seggiorno, eigenaar en geldigheid onbekend.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, O.S.I. (CG 21/14745), tevens de vader van uw zoon (J.C.I., geboren op 30 november 2007 te Castel Volturno, Italië). In het kader van het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming werd een beslissing genomen tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van subsidiaire bescherming omwille van het gebrek aan factoren die verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming voorzien. Ook uw verklaringen werden in deze beslissing meegenomen, waardoor de beslissing evenzeer voor u geldt. De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing van uw echtgenoot hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing en luiden als volgt:

[...] [zie supra]

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt twee kopies van uw Nigeriaanse paspoorten neer. Het ene geldig van 22 juni 2000 tot en met 21 juni 2005 en afgegeven in Nigeria zelf. Deze staat uw verklaringen dat u met uw eigen paspoort en visum naar Italië bent gereisd in april 2001 (NPO N.P., p. 16). Het tweede paspoort dat u voorlegt, geldig van 26 oktober 2015 tot en met 25 oktober 2020 en uitgereikt door de ambassade in Italië, dient louter ter staving van uw verklaring dat u deze heeft aangevraagd met als doel te kunnen reizen naar Nigeria. Dat heeft u dan ook nog twee keer gedaan, wat – zoals supra omschreven – volstrekt tegenstrijdig is met de vrees

die u ervan weerhoudt om terug te keren naar Nigeria (NPO, p. 4, 15 – 16). Verder legt u een kopie van uw ongelimiteerde verblijfsvergunning “Permesso di Seggiorno” van uzelf en uw zoon J.C.I. neer. Deze documenten bevestigen de vaststelling dat u slechts om economische en familiale doeleinden in Italië verbleef. Het overlijdensattest van uw broer D.I.I. en de werkaanbieding van A.C.C. Dienstencheques B.V.B.A.: Domestic Services die u neerlegt bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw professionele carrière die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2. Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Nigeria te zijn ontvlucht omdat hij van Biafra is en omdat hij reeds lange tijd in Europa verblijft. Verzoekster verklaart Nigeria te zijn ontvlucht omdat zij Boko Haram en de Herdsmen vreest. Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting door verzoekers niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de vluchtmotieven van verzoekers. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) het vertrek van verzoekers uit Nigeria was ingegeven door louter economische motieven die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie:

*“U verklaart uw land te hebben verlaten omwille van **economische doeleinden**. U dreef immers handel met Italië. Het was aanvankelijk niet uw intentie om Nigeria definitief te verlaten. Het is pas wanneer uw rugzak werd gestolen in Italië en u daardoor uw documenten verloor dat u besloot om niet meer terug te keren naar Nigeria. Uw echtgenote N.P.I. vloog in 2002 – volgens uw echtgenote in april 2001 - op uw vraag naar Italië om er bij u te verblijven (zie notities van het persoonlijk onderhoud van O.S.I., d.d. 07 februari 2023 (verder: NPO S.), p. 3, 15, 21; zie notities van het persoonlijk onderhoud van N.P.I. (verder: NPO N.P.), p. 4, 14). Ook de reden waarom u de Belgische asielinstanties om internationale bescherming verzoekt, is voornamelijk gestoeld op **economische doeleinden en familiehereniging**. U verklaart hierover het volgende: “Ik heb geen bescherming nodig, maar ik wil in België blijven met mijn familie. Als ik naar petit chateau ging, was het omdat ik onderdak nodig had. Ik heb nood aan een job en ik wil bij mijn familie blijven. Dat is waarom ik asiel nodig heb.” en “Ik wil mij settelen met mijn familie. Ik wil hier in België blijven, omdat ik hier kan werken en als je kan werken kan je een goed leven leiden.” (NPO S., p. 21, 25). Uw echtgenote, N.P.I., en uw zoon, J.C.I. verbleven reeds sinds augustus 2018 bij D.I.I., de broer van uw echtgenote. Toen hij overleed, stond uw gezin op straat waardoor u besloot van Italië naar België te komen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen zodat jullie onderdak konden krijgen. U wilde uw rol als vaderfiguur en familieman opnieuw opnemen (NPO S., p. 13 – 14, 20 – 21; NPO Patience, p. 4, 10, 12 - 13, 17). **De motieven die u aanhaalt in de het kader van uw verzoek om internationale bescherming zijn aldus louter persoonlijk en economisch van aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.***

*In dezelfde context dient te worden opgemerkt dat u in Italië telkens een verblijfsvergunning “Permesso di Soggiorno” aanvraag. Aanvankelijk verkreeg u deze om te werken in Italië, maar wanneer de supermarkt waar u werkte sloot, verloor u uw verblijfsvergunning. Op basis van de onbeperkte verblijfsvergunning van uw zoon, J.C.I., kon u een nieuwe vergunning krijgen. Niemand van uw gezin heeft er ooit een verzoek om internationale bescherming ingediend (NPO S., p. 3 – 4, 19; NPO N.P., p. 5, 17; zie groene map in administratief dossier). Volgens de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier kan een verblijfsvergunning “Permesso di Soggiorno” worden verkregen op basis van volgende redenen: een ondergeschikte tewerkstelling met een maximum van twee jaar en verlengbaar totdat de buitenlander die of een andere baan behoudt; seizoenarbeid; zelfstandig ondernemerschap; gezinshereniging wanneer men zich bij iemand vervoegt die reeds een verblijfsvergunning heeft; voor studie – of opleidingsdoeleinden (zie blauwe map in administratief dossier). **Deze informatie en de documenten die u voorlegt, staven uw verklaringen nooit een verzoek om internationale bescherming te hebben aangevraagd en louter op basis van uw werk en gezinshereniging een verblijfsvergunning te hebben ontvangen.”;***

(ii) verzoekers laattijdig om internationale bescherming verzochten:

*“Dat u en uw gezin zich pas vluchteling verklaarden op 17 mei 2021 - na in uw geval reeds vijftientig jaar en in het geval van uw vrouw negentien jaar in Italië te hebben verbleven op basis van economische en familiale gronden - **bevestigt de vaststelling dat er in jullie hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin of de vluchtelingenconventie. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en daarom internationale bescherming inroept, mag immers verwacht worden dat hij zich, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.** Het feit dat jullie pas besloten om op vraag van de vrouw van D.I.I., de overleden broer van uw echtgenote, de Belgische asielinstanties te benaderen nadat uw echtgenote en zoon reeds drie jaar in België verbleven, bekrachtigt deze vaststelling des te meer (NPO S., p. 13 – 14; NPO N.P., p. 10, 13).”;*

(iii) verzoekers er niet in slagen *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ingeval van terugkeer naar Nigeria zouden worden gevisieerd daar zij niet verder komen dan te verwijzen naar een algemene situatie zonder dat zij persoonlijke problemen aannemelijk weten te maken:

“Een terugkeer naar Nigeria is voor u onmogelijk vanwege uw vrees voor de algemene situatie omtrent de hausa's en de fulani's. U stelt dat u door hen gekidnapt of gedood zult worden. Enerzijds omdat u voor lange tijd in Europa heeft verbleven, anderzijds omdat u afkomstig bent van Delta State en dus tot de Igbo - etnie behoort (NPO S., p. 5 – 6, 22, 24 – 25). Uw echtgenote benoemt de daders hiervan als zijnde Boko Haram of de Herdsmen (NPO N.P., p. 4, 18 – 20). U was nooit betrokken bij de onafhankelijkheidsstrijd van Biafra, ook niet sinds uw komst naar Europa. Noch u noch uw echtgenote kenden ooit problemen met de vervolgingsactoren die jullie opwerpen. Ook familieleden die in Nigeria wonen, ervoeren nooit problemen binnen deze context. Uw echtgenote hoorde slechts via haar zus dat een vrouw haar nonkel was verloren in navolging van een kidnapping door Boko Haram (NPO S., p. 24; NPO N.P., p. 9, 19). Een verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, net als het verwijzen naar de algemene situatie in Nigeria, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en zowel u als uw echtgenote blijven hier in gebreke.”;

(iv) verzoekers meermaals naar Nigeria terugkeerden, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van hun voorgehouden nood aan internationale bescherming eens te meer ondermijnt:

“Overigens keerden zowel u als uw echtgenote meerdere keren terug naar Nigeria zonder daarbij enige problemen te ervaren. Wegens het overlijden van de moeder van uw echtgenote en een bezoek aan uw eigen moeder keerde u in 2015 tweemaal terug naar Nigeria (NPO S., p. 18, 26). Ook uw echtgenote ging driemaal terug naar Nigeria voor 2015: éénmaal om een vriendin te helpen, een tweede keer om jullie zoon J. aan haar moeder te tonen en een derde keer voor het overlijden van haar moeder (NPO N.P., p. 15). De vaststelling dat jullie vrijwillig en op legale wijze terugkeerden naar Nigeria ondergraaft uw opgeworpen vrees volledig. Dergelijk gedrag is immers onverzoenbaar voor iemand die meent onmiddellijk het mikpunt te worden van kidnappings, chantage of doding wanneer hij/zij terug voet zet in Nigeria (NPO S., p. 5 – 6, 22, 24 – 25; NPO N.P., p. 4, 18 – 20).”;

(v) de door verzoekers voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“Het Nigeriaans paspoort dat u neerlegt staat enerzijds louter uw identiteitsgegevens en bevestigt anderzijds dat u opnieuw de intentie had om – voor een korte periode - naar Nigeria te reizen indien dat nodig zou zijn. Dit is, zoals supra omschreven, volstrekt tegenstrijdig met de vrees die u ervan weerhoudt om terug te keren naar Nigeria (NPO S., p. 19). Verder legt u uw originele verblijfsvergunning “Permesso di Seggiorno”, verkregen als begeleider van een minderjarige, neer in combinatie met de originele verblijfsvergunning “Allegato Minori Permesso Di Seggiorno” van uw zoon J.C.I.. Deze documenten bevestigen de vaststelling dat u slechts om economische en familiale doeleinden in Italië verbleef. Tenslotte legt u een kopie van uw Italiaanse identiteitskaart, een inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands in het Centrum voor Basiseducatie Ligo, twee bevestigingsbrieven van uw werk bij MSI via Synergie Belgium en attesten van tewerkstelling via Synergie, inclusief individuele rekening, neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw educatieve en professionele carrière, die hier niet ter discussie staan.” (bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker)
“U legt twee kopies van uw Nigeriaanse paspoorten neer. Het ene geldig van 22 juni 2000 tot en met 21 juni 2005 en afgegeven in Nigeria zelf. Deze staat uw verklaringen dat u met uw eigen paspoort en visum naar Italië bent gereisd in april 2001 (NPO N.P., p. 16). Het tweede paspoort dat u voorlegt, geldig van 26 oktober 2015 tot en met 25 oktober 2020 en uitgereikt door de ambassade in Italië, dient louter ter staving van uw verklaring dat u deze heeft aangevraagd met als doel te kunnen reizen naar Nigeria. Dat heeft u dan ook nog twee keer gedaan, wat – zoals supra omschreven – volstrekt tegenstrijdig is met de vrees die u ervan weerhoudt om terug te keren naar Nigeria (NPO, p. 4, 15 – 16). Verder legt u een kopie van uw ongelimiteerde verblijfsvergunning “Permesso di Seggiorno” van uzelf en uw zoon J.C.I. neer. Deze documenten bevestigen de vaststelling dat u slechts om economische en familiale doeleinden in Italië verbleef. Het overlijdensattest van uw broer D.I.I. en de werkaanbieding van A.C.C. Dienstencheques B.V.B.A.: Domestic Services die u neerlegt bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met

betrekking tot uw professionele carrière die hier niet ter discussie staan.” (bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster).

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in onderhavig verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven zij slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven. Voor het overige beperkt hun verweer zich tot de door hen voorgehouden nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en gaan zij nergens op concrete, inhoudelijke wijze in op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Aldus slagen verzoekers er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekers en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekers, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kunnen genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekers geen elementen aanreiken waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Nigeria zouden hebben gekend.

6.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stellen de bestreden beslissingen het volgende:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen de groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta State of Lagos State (NPO S., p. 5 – 7, 22; NPO N.P., p. 6) actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State (waar u beide stelt geboren te zijn) of Lagos State (wat voor beide uw laatste plaats van verblijf in Nigeria vormt (NPO S., p. 5 – 7, 22; NPO N.P., p. 6) aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De Raad stelt vast dat verzoekers geen informatie bijbrengen waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken.

De informatie opgenomen in het verzoekschrift ligt in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en is dan ook niet van aard aan te tonen dat de hiervoor uit de bestreden beslissingen geciteerde analyse onjuist en/of achterhaald zou zijn. In deze analyse wordt terdege rekening gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en in de verschillende Nigeriaanse deelstaten in het bijzonder.

Verzoekers tonen aldus niet aan dat de mate van willekeurig geweld in de deelstaat Lagos, waar verzoekers blijkens hun verklaringen hun laatste verblijfplaats hadden voorafgaand aan hun vertrek naar Europa, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoekers' verwijzing naar cult gerelateerd geweld in de deelstaat Delta State is bijgevolg *in casu* niet relevant.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers geen persoonlijke omstandigheden aanbrengen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de deelstaat Lagos in hun hoofde dermate verhogen dat kan aangenomen worden dat zij bij terugkeer naar de deelstaat Lagos een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon. Ook uit het administratief en het rechtsplegingsdossier blijken geen dergelijke persoonlijke omstandigheden.

6.5. Gelet op het voormelde tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de Nigeriaanse deelstaat Lagos een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER